

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

ויקהל
שקלים

תשב"ב

גליון רפ"ט

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) (השם המלא) (השם המלא) (השם המלא) (השם המלא)

מרתה מרתה מרתה מרתה מרתה

מרתה מרתה מרתה מרתה מרתה

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר
מרתה מרתה מרתה מרתה מרתה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אלה הדברים אשר צוה ה'

הוא עוסק במלאכת המשכן

ראוי להשתדל בכל מה דאפשר כשהולך בדרך או עוסק במשא ומתן בביתו שיתחבר עם כשרים והגונים ויהיה רגיל בכל פעם לדבר עמהם בדברי תורה ויראת שמים באפן שיזכיר את חברו או חברו יזכיר אותו בכל יום מהתכלית האחרון וכמו שכתוב בזהר הקדוש שאסור לילה בדרך כי אם כשיש עמו אחד שיעסק עמו בדברי תורה. ואפלו אם אינו מוצא חברים כאלו בשעת המשא ומתן, על כל פנים צריך לזהר במחשבתו שלא ישכח בה' יתברך בשעת המשא ומתן ויהיה משתוקק תמיד ברצון חזק להמשיך את עצמו ואת חבריו העוסקים עמו לה' יתברך ותורתו, כי זה כל כוונת ה' יתברך שמשבב עסקי המשא ומתן והמלאכות בעולם שיהכל בשביל ברורים כנ"ל. ועקר שעל ידי המשא ומתן ועסקים מתחברים בני אדם זה עם זה עד שסוף כל סוף יתגבר האמת שבלב כל אחד מישראל וימשיך אחד את חברו עד שישובו כלם לה' יתברך ותורתו והעקר שיתחברו יחד אל הקבוץ הקדוש שיתרבה בשכנים רבים עד אין חקר כנ"ל, שזהו בחינת בנין המשכן כנ"ל. נמצא, מי שעוסק במשא ומתן בכונה זאת בודאי הוא עוסק אז במלאכת המשכן, כי כל זה הוא בחינת מעשה המשכן וקיומו וכנ"ל.

וזה בחינת ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ואז צוה על מלאכת המשכן. ודרשו רז"ל מפסוק זה ל"ט מלאכות. ועל פן הקדים לומר ויקהל משה, כי עקר בנין המשכן היה בשביל הקהלה והקבוץ והכניסה כדי שיקהלו ויתקבצו כל ישראל שם כדי שיתרבה בית התפלה ברבוי עצום וכו' כנ"ל. ועל פן אז רמז להם ל"ט מלאכות בפסוק אלה הדברים, שכלולים במשכן להורות את בני ישראל שיעשו כל הל"ט מלאכות, שהם כלל כל העסקים והמשא ומתן בבחינת מלאכת המשכן, כי עקר התקון שיהיה המשא ומתן והעסקים בבחינת מלאכת המשכן הוא על ידי בחינת ויקהל משה, שהוא מה שהצדיק האמת, בחינת משה, עוסק להקהיל ולקבץ כל נפשות ישראל, שזה עקר בנין המשכן כנ"ל שצריך כל אחד לכוון דעתו בשעת המשא ומתן והעסקים שיזכה על ידי זה להתקבץ ולהתחבר עמהם על ידי הצדקה שיתן להם וכו' וכנ"ל:

ויקהל משה

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

אֶפְלוּ עִם הַפְּחֹת שִׁבְחֹתַיִם

מִשֶּׁה קָנֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ אֶפְלוּ לַפְּחֹת שִׁבְחֵי־יִשְׂרָאֵל
וּמִסֵּר נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב "וְאִם אֵין מִחֲנִי
נָא".

וַזֶּה פִּירוּשׁ: "וַיִּקְהַל מִשֶּׁה" וְכוּ', שִׁמְשָׁה הָיָה
מְאִסָּף וּמְיַחַד וּמְקַנֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ עִם הַפְּחֹת שִׁבְחֹתַיִם.

וַזֶּה פִּירוּשׁ: "כָּלוּ סָג יַחְדָּו" אֶפְלוּ כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁסָּג מְכַל וְכָל מִהְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֵף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ אֲנִי שֶׁנִּהְיֶה יַחְדָּו צָרִיךְ
לְיַחַד וּלְקַנֵּשׁ עִמוֹ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מִשֶּׁה:

ליקוטי מוהר"ן תנינא פ"ב

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

ווי העמודים וחשוקיהם

מְתִיקוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה

כָּל בְּרַפְת אָמֶת וַיִּצִיב וְכוּ' הִיא כְּלָה רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּחִינַת אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת הַמְּשִׁיבִין וּמְחִיִּין אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד מְאֹד, כִּי כּוֹפְלִין וְשׁוֹנִין וּמְשַׁלְּשִׁין וּמְרַבְּעִין וְכוּ' וְכוּ' אֶת חֲבִיבוֹת נְעִימוֹת עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת מְתִיקוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבִתְוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּדְבוּרִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים, אָמֶת וַיִּצִיב וְנִכּוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׂר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְכוּ' וְכוּ' שְׁחֹזְרִין בְּכֶמֶה וְכוּמָה לְשׁוֹנוֹת יִקְרַת חֲבִיבַת נִפְלְאוֹת עֲרֵבוֹת אֲמוּנָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת אֲמֵרִים יִקְרִים בְּחִינַת אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב בָּהֶם כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוּת.

כִּי אַחַר שֶׁהֶעֱלִינוּ הָאֲמוּנָה בְּכָל תְּקוּנָהּ עַל יְדֵי כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁתְּקַנְנוּ עַל יְדֵי כָּל סֵדֵר הַתְּפִלָּה עַד הֵנָּה בְּעֶבְדָּא וּבְמַלּוּלָא עֲתָה יוֹצֵאִים אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוּת בְּבְחִינַת סְמִכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוּנֵי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלַת אֶהְבָּה אָנִי, כְּמוֹ הַחוּלָה שֶׁהִיא מְטַל עַל עָרֶשׁ דְּוֵי אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁהַחֵיִל לְהִתְרַפֵּא צְרִיכִין לְהַחֲיוֹתוֹ וּלְהַבְרֹתוֹ בְּכֶמֶה וְכוּמָה מֵינִי מְטַעְמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ כֵּן מִחֲמַת שְׁעֵתָה הֶעֱלִינוּ הָאֲמוּנָה הַנִּפְּלוּלָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל הַחֲלָאִים וּלְכָל הַמִּפּוֹת וּלְכָל הַמְּכַאֲוָבִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחְנִיּוֹת, עֲתָה צְרִיכִין אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת הַנֶּפְשׁוֹת מְחִלְשׁוֹתָם, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת כָּל הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים וְהִיקָרִים שֶׁל בְּרַפְת אָמֶת וַיִּצִיב שְׁכָלָם הֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַמְּחִיִּין וּמְשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד מְאֹד לְמִי שֶׁמְשִׁים לְבוֹ עֲלֵיהֶם בְּחִינַת וּדְבָרֵי חַיִּים וְקִיָּמִים נְאֻמִּים וְנַחֲמִדִים לְעַד.

זֶה בְּחִינַת חֲמֶשֶׁה עָשׂוֹר וָוֵינ שְׁבָאֲמֶת וַיִּצִיב, כִּי כָּל דְּבוּרֵי קְדוּשִׁים אֵלּוּ שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת נִמְשָׁכִין מֵהַעֲצוֹת הַנִּלְוֵה עֲצוֹת הֵם בְּחִינַת וָוֵינ, בְּחִינַת וָוֵי הַעֲמוּדִים, בְּחִינַת עֲצַת ה' לְעוֹלָם תְּעֻמָּד. כִּי עֵקֶר עֲמִידַת הָאָדָם וְקִיּוּמוֹ הוּא עַל יְדֵי עֲצוֹת טוֹבוֹת כִּידוּעַ לְכָל מְשָׁכִיל. וְעַל פֶּן הֵם ט"ו וָוֵינ כִּנְגַד שְׁבַע־מֵשִׁיבֵי טַעַם שְׁנַמְשָׁכִין עַל יְדֵי הַעֲצוֹת שְׁנַמְשָׁכִין מִמְּעַמְקִים שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה בְּחִינּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת ח' פְּעָמִים אָמֶת שְׁבַבְרָכָה זֹאת כַּנִּלְוֵה וְהַכֵּל בִּיחַד הוּא ט"ו וְכִנְגַד זֶה הֵם ט"ו וָוֵינ אֵלּוּ וְכַנִּלְוֵה.

ברשת שקלים

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

הַתְּחֵלָּה שְׂמַחַת פּוּרִים

הַתְּחֵלָּה שֶׁל הַקִּדּוּשׁ שָׁאֲנוּ צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הוּא מִפּוּרִים. וְהַתְּחֵלָּה הַיָּמָּה וְהַשְּׂמֵחָה שֶׁל פּוּרִים אֲנוּ מִתְחִילִין מִפְּרֻשַׁת שְׁקָלִים, כִּי בְּאֶחָד בְּאֶדָר מִשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים, כִּי עֵקֶר הַיָּמָּה שֶׁל פּוּרִים תְּיָה עַל יְדֵי הַשְּׁקָלִים שְׁנוֹתֵינוּ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַל פְּסוּק וַעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים כֶּבֶד כֶּסֶף אֲשַׁקֵּל, שֶׁהָמֶן יִמַּח שְׂמוֹ רָצָה לְבַטֵּל הַכַּח שֶׁל הַשְּׁקָלִים חֵם וְשָׁלוֹם. וְאָמַר הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רָשָׁע, כְּבָר קִדְמוֹ שְׁקָלֵיהֶם לְשְׁקָלֶיךָ וְכוּ'.

כִּי הָמֶן עֲמֵלֵק הוּא עֵקֶר זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל יְדֵי חֲטָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל הָמֶן מִן הַתּוֹרָה מִיָּד, שֶׁנֶּאֱמַר הָמֶן הָעֵץ וְכוּ'. וְעֵקֶר זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ הוּא בְּלִבּוֹל הַמְדָּמָה שְׂמֵשׁ כָּל הָעֲבוּדָה זָרָה וְהַכְּפִירוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הָמֶן עֲמֵלֵק שֶׁתְּיָה כּוֹפֵר גָּדוֹל וְעֹשֶׂה עֲצָמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, עַל כֵּן עֵקֶר הַכְּנָעָתוֹ עַל יְדֵי שְׁקָלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּרוּר הַמְדָּמָה. וְעַל כֵּן עֲבָשׁוּ מִתְחִילִין מִפְּרֻשַׁת שְׁקָלִים שֶׁהוּא הַתְּחֵלָּה שֶׁל פּוּרִים שְׂמֵשׁ מִתְחִילִין לְכַנֵּס בְּפֶסֶח, כִּי עַל יְדֵי פּוּרִים יְכוּלִין לְהִיזוֹת נְזוּתֵינוּ מִחֲמֵן בְּפֶסֶח.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ד' כה

ענינא דיומא

טועמיה

שבת שקלים

כָּל מִצְוֵה עֲרִיף הַכֶּנֶה

וימי הפורים הקדוש ממשמשין ובאין ומתחילין מפרשת שקלים, ועתה נתחיל מעתה התחלה חדשה בשמחה, ויזכה אותנו השם יתברך שבכח השמחה יהיה נמתקין מעלינו כל הדינים, בכדי שנזכה לקבל חג הפסח בקדשה ולקיים כל מצות התורה ביראה ואהבה, ולקבל עלינו את צום התענית אסתר בשמחה ובאהבה, ואנו צריכין מעתה להרגיל עצמנו לצעק ולזעק להשם יתברך, כי צריכים אנו להיות עוסקים במו שעשה אדמו"ר מוהרנ"ת זצוק"ל, שתכף אחר חג הפורים יהיה עוסק בענין פורים, כי לפי דברי רבנו ז"ל עתה הוא התחלה מכל התחלות, ולמען השם תבקשו מאד מאת ה' יתברך ותכריחו מאד עצמיכם על שמחת פורים, והשם יתברך יזכה אותי גם כן שאקבל הפורים בשמחה גדולה.

ומעתה נתחיל להכין עצמנו על שמחת פורים בכל יום ויום בכדי שבפורים יתהפך החשך לאור, ונזכה ליראה עילאה דעילאה על ידי השמחה, כי יש לנו במה לשמוח שיש לנו רבי כזה ותלמיד כזה, וכפי שמבאר בליקוטי הלכות פריה ורביה הלכה ג' על התורה שמחה וששון ישיגו וכו' ושם מבאר שעקר כל התקונים שלנו הוא רק על ידי שמחה. ותענינו שם ותמצאו מרגוע לנפשיכם ותראו גדל מעלת השמחה ובפרט שבפורים אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש שהוא תקון גדול, וכל מצוה עריף הכנה בעובדא ובמלולא ואל תעצבו כי העצבות היא מסטרא אחרא והקדוש ברוך הוא שונא אותה.

טוֹעֲמִיהָ

ההולמים בתורת ה'

כ"ד – אמצעותא דעלמא

הַכְּנָה לְגֵאֲלָת יִשְׂרָאֵל

וְזֶה בְּחִינַת אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת פְּרָשֶׁת שְׁקָלִים וּפְרָשֶׁת זְכוֹר וּפְרָשֶׁת פְּרָה וּפְרָשֶׁת הַחֹדֶשׁ, שְׁקוֹרִין בְּאֹדֶר סְמוּךְ לְפוֹרִים מִלְּפָנָיו וּמִלְּאַחֲרָיו, שְׁכַל זֶה הוּא הַכְּנָה לְגֵאֲלָת וַיִּשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל שְׁנֹזְכָה בְּנִסָּן, שָׁבוּ נִגְאָלוּ וְכוּ עֲתִידִין לְהִגְאָל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, כִּי עָקַר גֵּאֲלָת יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַשְּׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב כִּי בַשְּׂמֻחָה תִצְאוּ, כְּמוֹ שְׁמִבְאָר לְעֵיל בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל, הֵינּוּ עַל-יְדֵי עֲשִׂיַת הַמְצָוָה בַשְּׂמֻחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָה הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוֹת וְכוּ בַנ"ל, עַד שְׁזוֹכִין לְהַשִּׁיג אֹר הָאֵין סוּף וְכוּ, בַנ"ל.

וְזֶהוּ בְּחִינַת פְּרָשֶׁת שְׁקָלִים. כִּי מְצֻוֹת שְׁקָלִים הֵיא בְּשִׁבִיל הַקְּרָבָנוֹת וּקְטוֹרֶת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עָקַר עֲלִית נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים מִן הַקְּלָפוֹת, וְעַל-כֵּן נֶאֱמַר בְּקְרָבָנוֹת וּקְטוֹרֶת שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בְּקְרָבָנוֹת וּשְׂמֻחָתָם כָּל מִשְׁלַח יְדָכֶם, וּשְׂמֻחָתְךָ בְּכָל הַטּוֹב אֲתָה וּבִיתְךָ, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּפִסּוּקִים תְּרַבֶּה. וְכֵן בְּקְטוֹרֶת נֶאֱמַר קְטוֹרֶת יִשְׂמַח לֵב, וְכְמוֹ שְׁכַתוֹב בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל. וְעַל-כֵּן הָיוּ הַלְוָיִים מְנַצְחִים בְּשִׁיר עַל הַדּוֹכָן בַּשְּׂעֵת הַקְּרָבָנוֹת, כִּי שִׁיר וְזִמְרָה הוּא בְּחִינַת שְׂמֻחָה, כִּי עַל-יְדֵי הַקְּרָבָנוֹת וּקְטוֹרֶת עוֹלִין כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מִן הַקְּלָפוֹת, וְהָעָקַר עַל-יְדֵי הַשְּׂמֻחָה שְׁנִמְשַׁכֶּת עַל-יְדֵי הַקְּרָבָנוֹת וּקְטוֹרֶת, כִּי עָקַר עֲלִית הַקְּדוּשָׁה מִן הַקְּלָפוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַשְּׂמֻחָה בַנ"ל.

ליקו"ה נפילת אפיים ד' ח

עמוד זה נתרם לזכות
הר"ר ישראל נחום בן יהודית הי"ו

מכתב ממוהרנ"ת לבנו

טוֹעֲמִיָה

ער"ש ויקהל תקצ"ב

ברוך השם יום ו' ערב שבת קדש פְּרֻשֶׁת וַיִּקְהַל תִּקְצַ"ב:

אהובי בני חביבי, מכתבך קבלתי פעמים ושלוש ולא נזדמן איש להשיבה, ועתה אין לי פנאי כלל כי הוא ערב שבת קדש ויש לי אורחים תודה לאל, אך עצם צעקתך דחוקי לקח לי מועד ופנאי עתה, ובאמת איני יודע מה לכתב לך, כי כבר כתבתי לך הרבה מאד, והרבה שמעתי בעל פה, ומה אוסיף לכתב לך הלא כבר הודעתיה ושמעתייה פעמים אין מספר שאי אפשר לעבר העולם הזה בלי יסורים ודאגות ונסיונות והתגרות הבעל דבר ומרירות הרבה רחמנא לצלן, כי אדם לעמל יולד וכו', ואין לנו במה להחיות עצמנו כי אם על ידי התורה הקדושה, כי אין שום טוב בעולם אלא התורה, וכמו שכתב דוד המלך ע"ה לולא תורתך שעשעני אז אבדתי בעיני.

וברוך השם אשר חלקך מיושבי בית המדרש בעזרת ה' יתברך, ואם אינה לומד כראוי באמת כאשר נכסף נכספת, כבר דברנו הרבה שלעת עתה צריכין להחיות את עצמו בכל תבה ותבה שלומדים בהתורה הקדושה ובכל נקדה ונקדה שחוטפין איזה טוב בכל יום, ולהיות מודה על העבר בשמחה רבה בכל יום, ולצעק על העתיד בקול גדול עד ישיקף וירא ה' משמים. וגם הפסופין בעצמן טובים ויקרים מאד, ובענין רהיטת המחשבות ברעיונים רעים כבר ידעת שאפלו אתה שהרגלת מאד במחשבות מן הצד אף על פי כן המחשבה בידך תמיד, וכל עת שאתה מנתק מחשבתך מרע לטוב הוא יקר מאד בעיניו יתברך, והלא ראית אף על פי כן כמה וכמה פעמים התגברת על מחשבותיה בדרכי עצותיו הקדושות, על כן ראוי לך להתחיל בכל יום מחדש לתפס מחשבתך בידך, ואפלו אם יוצאת ח"ו למקום שיוצאת, תתפס אותה ברסן ואפסר להשיבה לדרך הישר, כי היא בידך בכל עת:

והעקר שתרגיל עצמך לשמח נפשך בכל עז בכל מיני דרכים ועצות ששמעת, בפרט במלי דשטותא ובדיחותא, ובטח בה' ובכחו הגדול והנשגב שאיך איך שיהיה אחריתך יהיה טוב בודאי בלי ספק, כי הוא זכרונו לברכה גמר ויגמר בודאי, וכבר זכינו מה שזכינו לידע מהתגלות תורות ומעשיות כאלו שלא נשמעו מעולם, וזה יהיה נשאר לנו לנצח בחסדי ה', ובעולם הבא תדע נפלאות ענג נעימת התורות האלו, ואז נבין למפרע עצם החסד שעשה עמנו הוא יתברך, שזכינו לידע בזה העולם כל זה, ויתר אי אפשר להרחיב בזה עתה, חזק ואמץ ושמח נפשך מאד, כי הכל יתהפך לטובה בעזרת ה' יתברך, ומחמת כבוד שבת קדש אי אפשר להאריך יותר:

דברי אביה: נתן מברסלב

טוֹעֲמִיָה

מכתב מר' יצחק לאביו

ער"ש ויקהל תקצ"ב

ברוך השם יום ו' ערב שבת קדש ויקהל תקצ"ב טולטשין

לכבוד אדוני אבי מורי ורבי שלום וחיים לנצח:

נפשי בשאלתי ובתי בבקשתי להתפלל בעדה שישלח לה השם יתברך רפואה שלמה לכל מכאוביה ותשוב לאיתנה מהרה, עיני תלויות לה לבד ולתפלת רום מעלתו הקדושה, ברוך ה' אשר זכינו עד פה שזכיתי לבטח רק עליו יתברך ולא על ידי שום סבה על פי רפואה גשמית. ולא על חנם סבב השם יתברך שמעלתו ישלח לידי המכתב שכתב לקרומינשאג לבת רבנו זכרונו לברכה אודות לשמור מהדאקטיר, אז נחקק בלבי שוב מחדש לשמור את עצמו מרפואות על פי דרך הטבע. איך האב מיר גיט אין זין אריין גינומען וואס דארט איז גישטאנין. גילויבט השם יתברך דערפאר.

וכל זה נסבם רק בלבי אבל לפעל זאת אצל זוגתי זאת לא פעלתי כי אם בתפילתי. שבכל השבוע התפללתי רבנו של עולם העילנו מרפואות גשמיות, ותהלה לאל גם יבלתי, ובטחוני לה' שירפא אותה בשלמות מהרה, ויש לי בענין זה הרבה דברים לכתב אך אין הפנאי מספים מחמת כבוד שבת, הפלל אלמלא לא אתינא להאי עלמא אלא למשמע דא די.

והנה כבר כתבתי לכבודו שיש כמה דברים מדברי רבנו זכרונו לברכה אשר הם חקוקים על לוח לבי מאד וענין זה הוא גם פן מהדברים אשר זכיתי לשמעם היטב ולהעלותם על לוח לבי ולכלי לשפח אותם כל הימים, איך האב דאס גוט גיהארקט בגשמיות וברוחניות ואני מבין הדבר גם פן על פי גשמיות וחוז' לזה אני מאמין בדברי רבנו ז"ל.

עם כל זה בעזר השם יתברך למדתי בשבוע הזאת יותר בכפלי כפלים מאשר למדתי בימים שעברו, השם יתברך יזננו לקיים עצותיה הקדושות תמיד מעתה ועד עולם לנצח. והנה מה מאד אני מצפה על תשובתו הקדושה, נא ונא אדוני אבי נרו יאיר להחיותי בגשמיות ורוחניות ולהשיבני תשובה נכונה מהרה.

דברי בנו המצפה להושע על ידי תפלת רום מעלתו הקדושה מהרה ומתגעגע לקבל תשובתו על כל מכתבי ולזכות לקימם באמת מעתה ועד עולם לנצח: הקטן יצחק:

עמוד זה נתרם לזכות נחמן בן דאבא מינדל שיחי' לרפואה וישועה שלימה בזכות רביה"ק זיע"א

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

אמר פעם מוהרנ"ת:

שמעתי אומרים על רבי עוזר שהוא ירא ורציני 'ער
איז פרום', אבל לא כך קבלתי מרבנו הקדוש, אלא
כך אמר רבנו ז"ל:

**דער עקר
איז פרייליך.
און פרום אויך.**

תרגום

העקר להיות בשמחה
ובנוסף, להיות גם ירא ורציני

אבניה ברזל – שיח שרפי קודש (החדש)

נדבת הר"ר אברהם רובינפלד הי"ו - לרגל נישואי בנו
החתן דב בער שיחי' - ביום ד' באולם פארהאנד בי"ש

ותכף ששכרתי העגלה נעשה רוח סערה גדולה עם שלג גדול (שקורין זאוירעכע) והיה לבי חלוק מאד אם לנסע והשם יתברך עזרני לנסע, ונסעתי בעת הרוח סערה הגדולה והכרחתי ללון בכפר אחד ושם היה המוכסן שפור גדול מאד אבל קבל אותנו בסבר פנים יפות, ועשה סעדה עבורנו והפליג לדבר בשכרותו מיקרת חשיבות קדשת ישראל ומאס מאד להתלוצץ מאד מאמונתם של העכו"ם ואצל השלחן ישבו אנשי היסין ושפח בפניהם את אדמו"ר ז"ל ואנשיו, ושמח אותי קצת על ידי שכרותו ודבריו וזה ידוע לנו שעקר התחזקות בפרט התחזקות שלי הוא רק על ידי שמחה.

(ימי מוהרנ"ת ח"ב כ)

כל תורה והלכה היא לבוש לנשמתנו ועל כלם הזהיר אותנו רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש על השמחה, כי אפילו התבודדות שהיה עקר אצל רבנו ז"ל אף על פי כן צוה עלינו רק שעה או ב' שעות ועל כל היום הזהיר אותנו בשמחה, מדאגות ועצבות צריכין אנו להשמר מאד כי רבנו ז"ל צוה עלינו אפילו לשמוח במילי דשטותא כי רבנו צפה והביט איך בעתים הללו יתגבר הבעל דבר על השמחה מאד ויתגבר בעצבות ודאגות כי זה סטרא דליואי על כן אמר לשמוח אפילו במילי דשטותא כי משמחה זו עדין אינו יודע הבעל דבר, ובפרט ר' אייזיקל מה יש לה לדאג הלא כן כתוב מרבה נכסים מרבה דאגה וגם זה אינו חיוב חס ושלוש, כי צריכין להיות שומח בחלקו ומי שדואג מה יאכל למחר הוא מקטני אמונה, אבל אתה מה יש לה לדאג הלא אין לה כלל נכסים רק יש לה ספר שלחן ערוך וספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש ותהלים ותפלות סיב ובלה בהם ובטח בהשם שבודאי לא יעזוב אותך ולא תמות חס ושלוש ברעב ותלה עיניך למרום ותקיים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו כפי הבטחון.

(נתיב צדיק מג)

וזה בחינת גדל הפלגת השמחה מאד מאד שנוהגים כל ישראל בפורים להרבות אז בשמחה גדולה מאד ועושים אז כל מיני צחוק ושחוק בשביל להרבות השמחה, כי עקר מצות פורים הוא השמחה כנ"ל. ועל כן עושים כל מיני שחוק ומילי דשטותא ועושים אז מעשה שכרות ושטות בשביל השמחה, כי איתא בדברי רבנו ז"ל בכמה מקומות כמה אזהרות גדולות שצריך האדם להרגיל את עצמו להיות בשמחה תמיד. ואיתא בדבריו הקדושים שאי אפשר להיות בשמחה כי אם על ידי מילי דשטותא דיקא, שעושין עצמן כשוטה ומשמחין את עצמן במילי דשטותא, כי מחמת שטבע האדם נמשך אחר העצבות מאד, כי כל אדם מלא יסורים ויגונות פידוע לכל אחד ואחד. על כן צריכין להכריח את עצמו בכל הכחות להיות בשמחה. ועקר השמחה אי אפשר להיות כי אם על ידי מילי דשטותא, כמו ששמעתי מפיו זכרונו לברכה שאמר בזה הלשון סע האט א פנים אז מע קען מער ניט פרייליך זיין נאר מיט נאריש מאכין זיך. וכן דבר עוד מזה כמה פעמים. וזהו הענין מה שהיו נוהגין כל הצדיקים הגדולים המפרסמים שהיו בימינו שעל פי רב היה להם אנשים שהיו כמו בדחנים, והיו עושים לפניהם כל מיני צחוק ושטות כמפרסם. והכל בשביל שמחה, כי אין דבר מזיק לעבודת ה' כמו העצבות, כמובא בכל הספרים הקדושים. ומגדל מרירת וצרות הגלות המר הזה בגוף ונפש וממון אי אפשר להיות בשמחה כי אם על ידי מילי דשטותא דיקא כנ"ל. וזה בחינת מילי דבדיחותא שהיו נוהגים התנאים ואמוראים הקדושים קדם הלמוד כדי לבא לשמחה על ידי מילי דבדיחותא שהם מילי דשטותא דיקא. וזהו בחינת מה שכתוב בזהר הקדוש שרוב המנונא סבא הוה מסדר קמי חבריא פרקא דמילי דשטותא, הינו כנ"ל. כי עקר גלות ישראל שהיא גלות השכינה, עקר הגלות הוא מה שהעצבות, שהם הסטרא אחרא והקלפות, מתגברין על ישראל ואינם מניחים אותם לשמוח בה ובתורתו הקדושה:

(ליקו"ה נפילת אפיים ד' ה)

זמני שבת קודש – פרשת ויקהל

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:58	4:58	5:14	4:57	5:07	4:56	5:14	5:21
שקיעה ערב שב"ק	5:38	5:37	5:36	5:36	5:37	5:36	5:35	5:42
חצות הלילה	12:01	12:02	12:02	11:59	12:01	12:00	12:11	12:13
עלות השחר	4:58	4:59	4:59	4:57	4:58	4:57	5:14	5:13
עטיפת הטלית	5:20	5:21	5:21	5:19	5:21	5:20	5:42	5:38
ניץ החמה	6:10	6:11	6:12	6:10	6:11	6:10	6:47	6:34
סוף זמן קר"ש מג"א	8:14	8:15	8:16	8:13	8:15	8:14	8:29	8:29
חצות היום	11:52	11:53	11:53	11:51	11:53	11:52	12:12	12:09
שקיעה יום שב"ק	5:39	5:38	5:37	5:37	5:38	5:37	5:37	5:43
צאת השבת	6:11	6:12	6:13	6:10	6:12	6:11	6:25	6:56
צאה"ש 72 דק'	6:51	6:50	6:49	6:50	6:50	6:49	6:50	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת פקודי

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד
מא:	מב.	מב:	מג.	מג:	מד.	מד:
ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח

תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא

התורה הזמנית